POVESTEA UNUI CUB IN ORAȘUL 2D

Educatoare: RIZEA AURORA

BURNICHI OANA ELENA

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 10 Buzău

Era odată o lume a figurilor și ființelor 2D, plane. Și s-a dus vestea că este un loc foarte frumos, unde toți sunt fericiți și au de toate. Un cub (care nu este deloc 2D, ci este unul 3D), a devenit curios. Și într-o zi s-a dus în lumea 2D să vadă cum este acolo. A intrat pe o stradă principală. Se uită mirat la căsuțele subțiri, la copiii romburi, bunicuțele dreptunghiuri, mamele cercuri, tații triunghiuri.

-O, dar nu-l poți vedea decât din fața si din spate, spuse el. Aproape nu-l zărești deloc

de pe lateral. Nu după mult timp l-au observat și nu mică le-a fost mirarea.

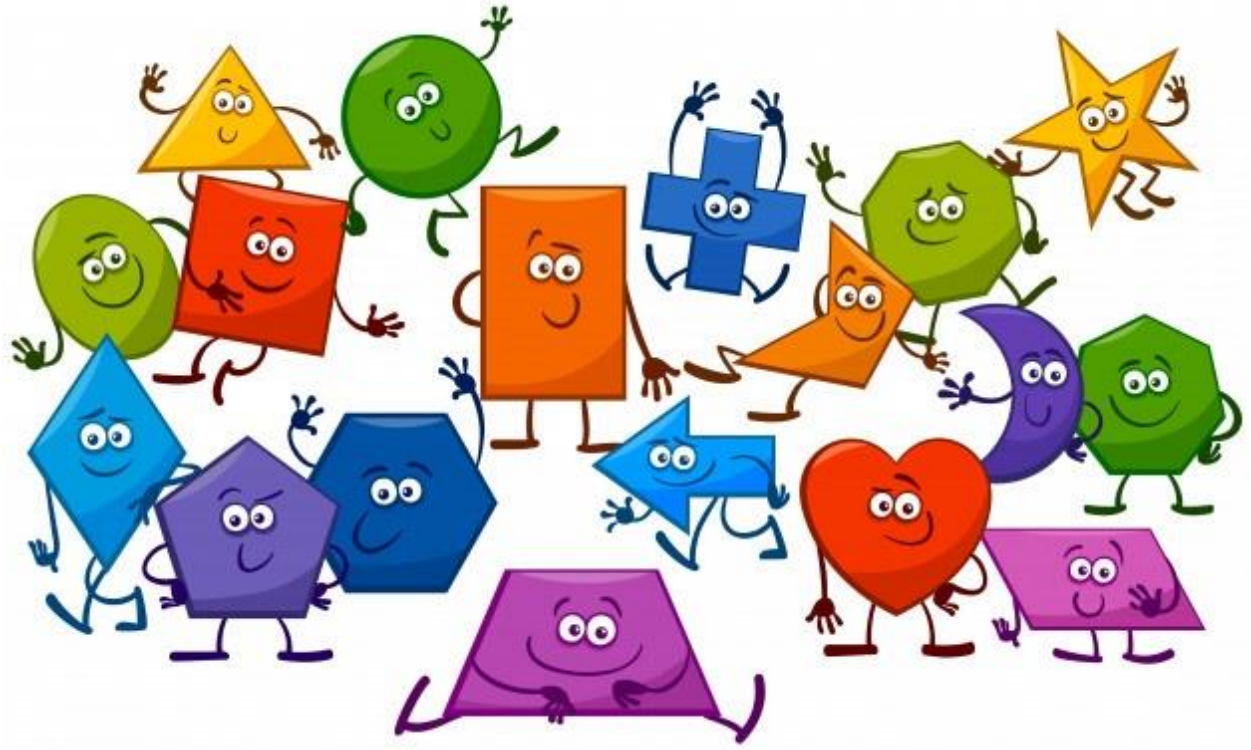
-Uite un pătrat, a spus un copil romb.

-Ba nu, sunt două pătrate lipite, a spus un altul.

-Nu sunt doar două, copii, le-a spus educatoarea, oprită si ea pe stradă să vadă minunea. Dacă numarați chiar bine, sunt patru pătrate lipite unul de altul. Ce caraghios, nu am mai văzut niciodată așa ceva, trebuie să fie defect.

Cubul sări să se apere:

-Nu sunt deloc defect. Si nici pătrat nusunt. Sunt un cub. Spre deoosebire de voi sunt un cub 3D, am mai multe fețe, 6 în total, 12 muchii egale, 8 colțuri. Laturile mele sunt egale, dar am înălțime, lățime si grosime.

-Minți, sări un pici triunghi. Ești un pătrat, toată lumea știe cum arată un pătrat!

-Da, minți, ești un pătrat. Și eu tot un pătrat văd.

-Și noi tot un pătrat vedem, nu există nimic, numit „CUB„. In vacarmul aceastra , vocea cubului nu se mai auzea deloc. Cubul se retrăse ușor cu spatele și fugi în lumea lui.

Morala:

Dacă cineva nu este ca tine, nu înseamnă că e ceva greșit cu el sau că trebuie insultat, batjocorit, îndepărtat din lumea ta. Modul cum privești tu lucrurile poate fi greșit. De asemenea, chiar dacă mai mulți din jur au o anumită părere, nu trebuie să te iei după iei. Fă

mai bine un pas înapoi, privește cu atenție din toate direcțiile persoana sau situația respectivă și s-ar putea să vezi și tu altceva decât "Turma".